

Sygn. akt II K 504/21

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15/02/2022 r.

Sąd Rejonowy w Chełmnie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący - Sędzia Agata Makowska - Boniecka

Protokolant - st. sekr. sądowy B. M.

przy udziale Prokuratora - ---

po rozpoznaniu w dniu 15/02/2022 r.

sprawy:

J. B. (1)

s. P. i M. z domu B.

ur. (...) w C.

oskarżonego o to, że:

w okresie od godz. 20:00 dnia 29 września 2021 roku do godz. 7:00 dnia 30 września 2021 roku w miejscowości P. 128 dokonał uszkodzenia mienia należącego do Gminy P. w postaci elewacji budynku, parapetu zewnętrznego budynku, rynny, drewnianych kwietników oraz betonowych doniczek w ten sposób, że celowo rzucał w budynek Urzędu Gminy kamieniami, kopał rynnę oraz parapet, a także rzucał drewnianymi kwietnikami i przewracał betonowe doniczki powodując tym samym ich trwale uszkodzenie, w wyniku czego powstały straty kwocie łącznej 5000 zł na szkodę Gminy P., przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu w okresie od 12 grudnia 2014 roku do dnia 29 maja 2017 roku kary pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem S. R. w C. z dnia 12 marca 2014 roku sygn. akt II K (...)m.in. za przestępstwo z art. 280 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.,

tj. o przestępstwo z art. 288 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

orzeka:

I. uznaje oskarżonego **J. B. (1)** za winnego popełnienia czynu zarzucanego w akcie oskarżenia, tj. występku z art. 288 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 288 § 1 k.k. wymierza mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności,

II. na podstawie art. 46 § 1 k.k. orzeka wobec oskarżonego obowiązek naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego Gminy P. kwoty 5000,- zł (pięć tysięcy złotych),

III. zwalnia oskarżonego od kosztów sądowych, zaś wydatkami postępowania poniesionymi w sprawie obciąża Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	<i>II K 504/21</i>	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1. USTALENIE FAKTÓW			
1.1. Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.	J. B. (1)	Został uznany za winnego tego, że w okresie od godz. 20:00 dnia 29 września 2021 roku do godz. 7:00 dnia 30 września 2021 roku w miejscowości P. 128 dokonał uszkodzenia mienia należącego do Gminy P. w postaci elewacji budynku, parapetu zewnętrznego budynku, rynny,	

		<p>drewnianych kwietników oraz betonowych doniczek w ten sposób, że celowo rzucał w budynek Urzędu Gminy kamieniami, kopał rynnę oraz parapet, a także rzucał drewnianymi kwietnikami i przewracał betonowe doniczki powodując tym samym ich trwałe uszkodzenie, w wyniku czego powstały straty kwocie łącznej 5000 zł na szkodę Gminy P., przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu w okresie od 12 grudnia 2014 roku do dnia 29 maja 2017 roku kary pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem S. R.w C. z dnia 12 marca 2014 roku sygn. akt II K (...) m.in. za przestępstwo z art. 280 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., tj. przestępstwa z art. 5288 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.</p>	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
J. B. (1) mieszka w F. nr 23 wspólnie z konkubiną i 4 dzieci w mieszkaniu o pow. 20 m2. Prosił Wójta Gminy P. o pomoc w otrzymaniu innego mieszkania, ale jej nie otrzymał i nie był z tego powodu zadowolony. Zdenerwowany J. B. (1) w okresie od godz. 20:00 dnia 29 września 2021 roku do godz. 7:00 dnia 30 września 2021 roku poszedł pod Urząd Gminy	<p>1. wyjaśnienia oskarżonego</p> <p>2. zeznania świadka D. Ś.</p> <p>3. zeznania świadka A. Z.</p> <p>4. protokół oględzin budynku U. Gminy</p> <p>5. materiał fotograficzny</p>	<p>24-25, 49-50, 107v</p> <p>4-5</p> <p>73-74</p> <p>2-3</p> <p>8-20</p> <p>30-40</p>	

<p>w P. i dokonał uszkodzenia mienia należącego do Gminy P. w postaci elewacji budynku, parapetu zewnętrznego budynku, rynny, drewnianych kwietników oraz betonowych doniczek w ten sposób, że celowo rzucał w budynek Urzędu Gminy kamieniami, kopał rynnę oraz parapet, a także rzucał drewnianymi kwietnikami i poprzewracał betonowe doniczki powodując tym samym ich trwałe uszkodzenie, w wyniku czego powstały straty kwocie łącznej 5000 zł na szkodę Gminy P.. Szkoda nie została naprawiona.</p>	<p>6. materiał poglądowy</p>		
<p>J. B. (1) ma 37 lat, wykształcenie zawodowe, z zawodu stolarz, jest kawalerem, ma na utrzymaniu 6 dzieci w wieku 15, 10, 7, 5, 2 lat i 4 miesiące, pracuje na terenie Niemiec, osiągając dochód w wysokości 10.000 zł miesięcznie, nie jest właścicielem nieruchomości ani wartościowych ruchomości, był wielokrotnie karany sądownie, wielokrotnie osadzany w zakładzie karnym. W okresie od 12 grudnia 2014 roku do dnia 29 maja 2017 roku odbywał karę pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem S. R. w C.z dnia 12 marca 2014 roku sygn. akt II K (...)m.in. za przestępstwo z</p>	<p>1. wyjaśnienia oskarżonego 7. wykaz k.w., informacja dot. nieruchomości 8. odpisy wyroków 9. karta karna</p>	<p>24-25, 49-50, 107v 29, 63 51-62, 65-70 41-42</p>	

art. 280 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.			
1.2. Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
2. OCENA DOWODÓW			
2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1	Ad. 1-9	Przy ustaleniu stanu faktycznego Sąd uwzględnił wyjaśnienia oskarżonego i zeznania świadków w zakresie opisanych przez nich rozmiarów szkody i okoliczności jej powstania, gdyż są one zgodne z pozostałym zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym w postaci dokumentów, takich jak m.in. dokumentacja fotograficzna. Wyjaśnienia	

		oskarżonego i zeznania świadków były ze sobą zbieżne, logiczne, a oskarżony nie kwestionował żadnego z dowodów. Sąd uwzględnił dokumenty zgromadzone w sprawie, nie znajdując podstaw dla podważenia waloru ich wiarygodności, albowiem wystawione zostały one przez osoby lub instytucje do tego uprawnione z zachowaniem przewidzianych ku temu procedur, a ich treść nie była w toku postępowania kwestionowana przez strony.	
2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
	3.1. Podstawa prawna	I	J. B. (1)

	skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
<p>Zgodnie z art. 288 § 1 k.k. kto cudzą rzecz niszczy, uszkadza lub czyni niezdatną do użytku, podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5.</p> <p>J. B. (1) swoim działaniem wyczerpał znamię „uszkodzenia” cudzej rzeczy, przewidziane w w/w przepisie.</p> <p>Jednocześnie oskarżony dopuścił się tego czynu w warunkach z art. 64 § 1 k.k., popełniając zarzucony mu czyn w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary za umyślne przestępstwo podobne do przestępstwa, za które był już skazany. Oskarżony w okresie od 12 grudnia 2014 roku do dnia 29 maja 2017 roku odbywał karę pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem S. R. w C. z dnia 12 marca 2014 roku sygn. akt II K (...)m.in. za przestępstwo z art. 280 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., a więc za przestępstwo podobne do czynu mu zarzucanego.</p>			

<p>Nie ulega wątpliwości, że przestępstwo zarzucane oskarżonemu oraz występki z art. 280 § 1 k.k. są przestępstwami tego samego rodzaju, co należy wiązać z tożsamym przedmiotem ochrony oraz zostały popełnione przez oskarżonego w celu osiągnięcia korzyści majątkowej.</p>			
	<p>3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem</p>		
<p>Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej</p>			
	<p>3.3. Warunkowe umorzenie postępowania</p>		
<p>Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania</p>			
	<p>3.4. Umorzenie postępowania</p>		
<p>Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz</p>			

zwięźle o powodach umorzenia postępowania			
	3.5. Uniewinnienie		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach uniewinnienia			
4. KARY, ŚRODKI KARNE, PRZEPADEK, ŚRODKI KOMPENSACYJNE I ŚRODKI ZWIĄZANE Z PODDANIEM SPRAWCY PRÓBIE			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
1.	I	I	Przepis art. 288 § 1 k.k. przewiduje tylko karę pozbawienia wolności od 3 miesięcy do 5 lat. Sąd wymierzając oskarżonemu karę wziął pod uwagę okoliczności obciążające, jak i okoliczności przemawiające na jego korzyść i wymierzył mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności. W zasadzie w sprawie jedyną okolicznością łagodzącą było przyznanie się oskarżonego do winy. Najważniejszą okolicznością obciążającą oskarżonego była jego

wcześniejsza, wielokrotna karalność, a także odpowiadanie w warunkach recydywy ogólnej.

Niewątpliwie oskarżony za swoje działanie powinien ponieść karę, jest ona przewidziana przez prawo karne konsekwencją popełnienia przestępstwa, która zawiera określoną przez to prawo dolegliwość i w której wyraża się dezaprobata wobec popełnionego czynu i jego sprawcy. Treścią kary jest pozbawienie lub umniejszenie dóbr osobistych skazanego takich jak wolność, cześć, prawa obywatelskie i inne. Jak słusznie zauważył Sąd Apelacyjny w Krakowie w wyroku z dn. 24.10.2002 r. (II AKa 258/02, KZS 2002/10/52) „wymiar kary kształtowany jest tak, iż górną granicę limituje stopień winy, dolną zaś wyznaczają potrzeby prewencji ogólnej”. Kara, jaką należy wymierzyć oskarżonemu winna być sprawiedliwa.

Sprawiedliwość w żadnym razie nie może być utożsamiana z surowością, gdyż zgodnie z aprobowanym stanowiskiem Sądu Apelacyjnego w Krakowie (wyrok z dn. 15.01.2003 r. (II AKa 360/02, KZS 2003/3/38) „błędny jest pogląd, że tylko wysokie kary pozbawienia wolności osiągają cele prewencyjne.

Cele te osiąga się karami sprawiedliwymi, bez względu na ich wysokość.” Tak więc kara powinna zawierać w sobie cel sprawiedliwościowy wyrażający się tym, iż powinna być współmierna do ciężkości przestępstwa. Tak ujętego celu nie należy jednak współcześnie rozumieć w kategoriach odwetu czy restytucji moralnej, lecz w kontekście współmierności kary do stopnia winy sprawcy i szkodliwości jego czynu, a więc kategorii określonych i definiowanych przez prawo.

Sąd zważył stopień demoralizacji oskarżonego, który przejawia się nie tylko przez ogólne popadanie w konflikty z prawem uprzednio, ale także w beztruskim wręcz sposobie realizacji przestępstwa, które było aktualnie przedmiotem osądu i wziął pod uwagę, że nie jest on już osobą młodą, powinien już dawno pojąć obowiązujące normy społeczne i się do nich stosować.

Zdaniem Sądu w niniejszej sprawie istnieją podstawy do twierdzenia, że J. B. (1) jest osobą już całkowicie zdemoralizowaną, o czym świadczy jego uprzednia wielokrotna karalność, m.in. za przestępstwa przeciwko mieniu. Dotychczasowe pobyty w

zakładzie karnym nie wywołały u oskarżonego żadnej refleksji odnośnie nieopłacalności popełniania przestępstw. Dopuszczenie się kolejnego przestępstwa było jego świadomym wyborem przestępnego stylu życia, łatwego i szybkiego zdobycia doraźnych korzyści w zależności od bieżących kaprysów, biorąc pod uwagę, że zarzucony oskarżonemu czyn miał prosty charakter, o znanej powszechnie karalności.

W przekonaniu Sądu wymierzona oskarżonemu kara pozbawienia wolności spełnia kryteria opisane w art. 53 kk. Sąd wziął pod uwagę cele zapobiegawcze i wychowawcze, które powinny być poprzez wymiar kary osiągnięte. Kara w orzeczonym wymiarze powinna niewątpliwie odstraszyć oskarżonego od ponownego wejścia na drogę przestępstwa i uczynić zadość wymaganiom prewencji indywidualnej. Z drugiej zaś strony orzeczona kara powinna ukształtować postawę oskarżonego i wykształcić u niego aprobowany społecznie system zachowań, jak również spełniać powinna cele w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Orzeczona kara spełnić powinna również swoje cele jeśli

chodzi o jej społeczny odbiór. Podkreślić należy, że społeczność lokalna, wśród której orzeczenia sądu rejonowego kształtują politykę karną, musi mieć świadomość tego, że przestępstwa spotykają się z represją ze strony organów wymiaru sprawiedliwości, a z drugiej strony wymiar kary ma kształtować postawy społecznie akceptowane. Chodzi więc o utwierdzenie społeczeństwa w przekonaniu, że prawo karne zabezpiecza dobro wszystkich obywateli, będzie w każdym wypadku egzekwowane i że każdy poniesie odpowiedzialność w wypadku jego naruszenia. Wiąże się to oczywiście z poczuciem sprawiedliwości społecznej, która oczekuje od sądu by kara ze wszech miar była sprawiedliwa.

Analiza dotychczasowego sposobu życia J. B. prowadzi do wniosku, że jedynie kara o izolacyjnym charakterze jest w stanie odnieść wobec niego jakikolwiek skutek, zaś pozostawianie oskarżonego na wolności prowadzi jedynie do naruszania przez niego norm prawa karnego. Stąd wymierzenie kary wobec oskarżonego sprowadza się do wyeliminowania go ze społeczeństwa, w którym nie potrafi on prawidłowo

			funkcjonować. Poprzednie bowiem wyroki nie skłoniły go do wyciągnięcia jakichkolwiek pozytywnych wniosków.
1.	II	II	Zgodnie art. 46 § 1 k.k. w razie skazania sąd może orzec, a na wniosek pokrzywdzonego lub innej osoby uprawnionej orzeka, stosując przepisy prawa cywilnego, obowiązek naprawienia, w całości albo w części, wyrządzonej przestępstwem szkody lub zadośćuczynienia za doznaną krzywdę; przepisów prawa cywilnego o możliwości zasądzenia renty nie stosuje się. Bezspornym w sprawie było, że Gmina P. poniosła szkodę w kwocie łącznej 5.000 zł. Dlatego Sąd zobowiązał oskarżonego na podstawie art. 46 § 1 k.k. do naprawienia szkody w całości poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego kwoty 5.000,- zł.
5. INNE ROZSTRZYGNIĘCIA ZAWARTE W WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności

6. INNE ZAGADNIENIA		
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wniosku o orzeczenie takiej instytucji przez stronę</p>		
7. KOSZTY PROCESU		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
III	Mając na uwadze inne zobowiązania finansowe oskarżonego wynikające z wyroku w niniejszej sprawie, jak również konieczność odbycia kary pozbawienia wolności, Sąd uznał za uzasadnione zwolnienie go od uiszczenia opłaty sądowej i kosztów postępowania. Podstawą prawną do zwolnienia oskarżonego od kosztów sądowych był przepis art. 624 § 1 k.p.k., zaś zwolnienie od obowiązku uiszczenia opłaty sądowej nastąpiło na podstawie art. 17 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych - Dz. U.	

	z 1983 r. Nr 49 poz. 223 ze zm.).	
8. PODPIS		

C., 3 marca 2022 roku